

บทที่ 5

ผลการประเมินความอยู่ดีมีสุขด้านสังคมและวัฒนธรรมของท้องถิ่น กับแนวทางในการขับเคลื่อนการบริหารจัดการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดเชียงใหม่ ด้วยคุณธรรมตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

การวิจัยเรื่อง การวิจัยเพื่อพัฒนาต้นแบบของการพัฒนาสังคมและวัฒนธรรมของท้องถิ่น จังหวัดเชียงใหม่ นักวิจัยทำการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมกับ อบต. ร่วมกับชุมชนทั้ง 5 แห่ง เพื่อประเมินและวิเคราะห์ความอยู่ดีมีสุขด้านสังคมและวัฒนธรรมของท้องถิ่นกับแนวทางในการขับเคลื่อนการบริหารจัดการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดเชียงใหม่ ด้วยคุณธรรมตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ผลการวิจัยประกอบด้วย ตัวชี้วัดความอยู่ดีมีสุขด้านสังคมและวัฒนธรรมของชุมชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ระดับความอยู่ดีมีสุขด้านสังคมและวัฒนธรรมของชุมชนตามแนวทางของเศรษฐกิจพอเพียง ระดับการส่งเสริมเพื่อให้ประชาชนมีส่วนร่วมกับ อบต. และแนวทางในการขับเคลื่อนการบริหารจัดการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดเชียงใหม่ ด้านด้านสังคมและวัฒนธรรม ด้วยคุณธรรมตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง มีรายละเอียดดังนี้

5.1 ตัวชี้วัดความอยู่ดีมีสุขด้านสังคมและวัฒนธรรมของชุมชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง

จากการที่นักวิจัยได้ลงพื้นที่เพื่อทำการวิเคราะห์และประเมินระดับความอยู่ดีมีสุขของชุมชนที่เป็นต้นแบบของการพัฒนาด้านสังคมและวัฒนธรรมของท้องถิ่นในจ.เชียงใหม่ โดยเปิดโอกาสให้ตัวแทนของชุมชนที่เป็นแกนนำของกลุ่มต่างๆ ในชุมชน ได้แก่ ผู้ใหญ่บ้าน กำนัน ประธานสภาวัฒนธรรม ประธานสภาเด็กและเยาวชน ประธานกลุ่มอาชีพ อาสาสมัครสาธารณสุขประจำชุมชน ได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับองค์ประกอบที่สร้างความอยู่ดีมีสุขทางด้านสังคมและวัฒนธรรมของท้องถิ่นสามารถสรุปองค์ประกอบของความอยู่ดีมีสุขทางด้านสังคมและวัฒนธรรมที่ได้จากการแลกเปลี่ยนแสดงความคิดเห็นของตัวแทนของชุมชนที่เป็นต้นแบบของการพัฒนาด้านสังคมและวัฒนธรรมของท้องถิ่นได้จำนวน 14 ตัวชี้วัด ดังมีรายละเอียดของตัวชี้วัดตามตารางที่ 5.1

ตารางที่ 5.1 ตัวชี้วัดความอยู่ดีมีสุขตามแนวทางของเศรษฐกิจพอเพียงของต้นแบบการพัฒนา
ด้านสังคมและวัฒนธรรมของท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่

ลำดับ	ตัวชี้วัดความอยู่ดีมีสุขตามแนวทางของเศรษฐกิจพอเพียง ของต้นแบบการพัฒนาด้านสังคมและวัฒนธรรมของท้องถิ่นในจ.เชียงใหม่
1	มีเพื่อนบ้านที่ดี
2	การมีครอบครัวที่อบอุ่น
3	สังคมและชุมชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
4	ชุมชนมีความสามัคคี เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ช่วยเหลือกัน
5	มีการสืบทอดวัฒนธรรมและมีความเชื่อศรัทธาสุจริต
6	คนในชุมชนมีคุณธรรมและมีความซื่อสัตย์สุจริต
7	มีผู้นำชุมชนเป็นคนดีมีคุณธรรม
8	เด็กและเยาวชนมีความประพฤติดี มีความกตัญญูและรักในถิ่นเกิด
9	มีกองทุนช่วยเหลือคนในท้องถิ่น เช่น คนว่างงาน เด็ก คนชรา
10	เด็กและเยาวชนมีโอกาสดูแลรักษา
11	ได้รับการสนับสนุนโครงการหรือกิจกรรมจากรัฐบาล
12	คนในชุมชนปลอดภัยจากภัยพิบัติ
13	สามารถเลี้ยงดูลูกหลานให้อยู่อย่างพอเพียง
14	ผู้นำในท้องถิ่นมีความสามัคคี มุ่งมั่นตั้งใจในการพัฒนาเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

ที่มา: จากการวิเคราะห์

5.2 ระดับความอยู่ดีมีสุขด้านสังคมและวัฒนธรรมของชุมชนตามแนวทางของเศรษฐกิจพอเพียง

จากการที่นักวิจัยได้ลงพื้นที่และให้ตัวแทนของชุมชนได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับองค์ประกอบของความอยู่ดีมีสุขทางด้านสังคมและวัฒนธรรมของต้นแบบการพัฒนาด้านสังคมและวัฒนธรรมของท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่ โดยให้ตัวแทนของชุมชนดังกล่าวได้ทำการประเมินความอยู่ดีมีสุขของชุมชนด้านสังคมและวัฒนธรรม ผลการประเมินสามารถแยกความอยู่ดีมีสุขตามแนวทางของเศรษฐกิจพอเพียงออกได้เป็น 3 ส่วนคือ ส่วนแรกคือความอยู่ดีมีสุขที่เกิดจากการพึ่งพาตนเองของชุมชน ส่วนที่สอง คือ ความอยู่ดีมีสุขที่เกิดจากการพึ่งพาตนเองของชุมชน และส่วนที่สามคือ การพึ่งพา อปท. และรัฐบาลโดยมีรายละเอียดของระดับความอยู่ดีมีสุขตาม

แนวทางของเศรษฐกิจพอเพียงของต้นแบบการพัฒนาด้านสังคมและวัฒนธรรมจำนวน 5 แห่งได้ตามรายละเอียดดังต่อไปนี้

1) ระดับความอยู่ดีมีสุขด้านสังคมและวัฒนธรรมตามแนวทางของเศรษฐกิจพอเพียงของชุมชนตำบลบ้านกลาง อำเภอสันป่าตอง จังหวัดเชียงใหม่

จากการวิจัยทำให้ทราบว่า ตัวชี้วัดความอยู่ดีมีสุขด้านสังคมและวัฒนธรรมตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงของตำบลบ้านกลางมีทั้งสิ้น 14 ประเภท แสดงถึงความแตกต่างกันของตัวชี้วัดในแต่ละประเภท โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับความอยู่ดีมีสุขตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงที่ร้อยละ 83.89 โดยส่วนใหญ่ชุมชนเป็นชุมชนที่พึ่งตนเองจำนวน 6 ตัวชี้วัด (ร้อยละ 84.17) ได้แก่ มีเพื่อนบ้านที่ดี ชุมชนมีความสามัคคี เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน มีการสืบทอดวัฒนธรรมที่ดีงามและภูมิปัญญาท้องถิ่น เด็กและเยาวชนมีความประพฤติดี มีความกตัญญู และรักในถิ่นเกิด คนในชุมชนปล่อยวางไม่ยึดติดกับวัตถุนิยม และสามารถปล่อยคุณหลานให้อยู่อย่างพอเพียงเป็นลำดับ รองลงมา 4 ตัวชี้วัด (ร้อยละ 89.00) ได้แก่ มีเพื่อนบ้านที่ดี สังคมและชุมชนมีความปลอดภัยในชีวิต ทรัพย์สินและปลอดภัยาสพัตติ ชุมชนมีความสามัคคี เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน มีการสืบทอดวัฒนธรรมที่ดีงามมีภูมิปัญญาท้องถิ่นและมีผู้นำชุมชนเป็นคนดีมีคุณธรรม

ส่วนอีก 3 ตัวชี้วัด ความอยู่ดีมีสุขที่ชุมชนยังต้องพึ่งพา อปท. (รัฐบาล) ในการเข้ามาช่วยเหลือ ได้แก่ สังคมและชุมชนมีความปลอดภัยในชีวิต ทรัพย์สินและปลอดภัยาสพัตติ มีผู้นำชุมชนเป็นคนดีมีคุณธรรม และได้รับการสนับสนุนโครงการหรือกิจกรรมจากรัฐบาล ซึ่งจากการวิจัยพบว่าทั้ง 3 ตัวชี้วัด ที่ อบต.บ้านกลาง ได้ให้บริการกับชุมชนโดยส่วนใหญ่อยู่ในระดับร้อยละ 83.33 โดยเฉพาะประเด็นของการมีผู้นำชุมชนที่ดีมีคุณธรรม ดังตารางที่ 5.2

ตารางที่ 5.2 ระดับความอยู่ดีมีสุขด้านสังคมและวัฒนธรรมตามแนวทางของเศรษฐกิจพอเพียงของชุมชนตำบลบ้านกลางอำเภอสันป่าตอง จังหวัดเชียงใหม่

รายละเอียด	ร้อยละ	พึ่งพาตนเอง	พึ่งพาชุมชน	พึ่งพา อปท. และรัฐบาล
1. มีเพื่อนบ้านที่ดี	95	/	/	-
2. การมีครอบครัวอบอุ่น	-	-	-	-
3. สังคมและชุมชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	80	-	/	/

ที่มา: จากการวิเคราะห์

ตารางที่ 5.2 ระดับความอยู่ดีมีสุขด้านสังคมและวัฒนธรรมตามแนวทางของเศรษฐกิจพอเพียง
ของชุมชนตำบลบ้านกลางอำเภอสันป่าตอง จังหวัดเชียงใหม่ (ต่อ)

รายละเอียด	ร้อยละ	พึงพา ตนเอง	พึงพา ชุมชน	พึงพา อปท. และรัฐบาล
4. ชุมชนมีความสามัคคี เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน	90	/	/	-
5. มีการสืบทอดวัฒนธรรมที่ดีงาม และภูมิปัญญาท้องถิ่น	90	-	/	-
6. คนในชุมชนมีคุณธรรมและมีความ ซื่อสัตย์สุจริต	-	-	-	-
7. มีผู้นำชุมชนเป็นคนดีมีคุณธรรม	90	-	-	/
8. เด็กและเยาวชนมีความประพฤติดี มีความกตัญญูและรักในถิ่นเกิด	90	-	-	-
9. เด็กและเยาวชนมีโอกาสได้ศึกษา ต่อ	-	-	-	-
10. มีกองทุนช่วยเหลือคนในท้องถิ่น เช่น คนว่างงาน เด็ก คนชรา	-	-	-	-
11. ได้รับการสนับสนุนโครงการหรือ กิจกรรมจากรัฐบาล	80	-	-	/
12. คนในชุมชนปล่อยวาง ไม่ยึดติด กับวัตถุนิยม	70	/	-	-
13. สามารถเลี้ยงดูลูกหลานให้อยู่ อย่างพอเพียง	70	-	-	-
14. ผู้นำในท้องถิ่นมีความสามัคคี มุ่งมั่นตั้งใจ ในการพัฒนาเพื่อการ พัฒนาท้องถิ่น	-	-	-	-
รวม	83.89	84.17	89.00	83.33
จำนวนตัวชี้วัด	9 ตัวชี้วัด	6 ตัวชี้วัด	4 ตัวชี้วัด	3 ตัวชี้วัด

ที่มา: จากการวิเคราะห์

2) ระดับความอยู่ดีมีสุขตามด้านสังคมและวัฒนธรรมแนวทางของเศรษฐกิจพอเพียงของชุมชนตำบลห้วย อำเภอสันป่าตอง จังหวัดเชียงใหม่

จากการวิจัยทำให้ทราบว่า ตัวชี้วัดความอยู่ดีมีสุขตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงของตำบลห้วยมีทั้งสิ้น 6 ประเภท แสดงถึงความแตกต่างกันของตัวชี้วัดในแต่ละประเภท โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับความอยู่ดีมีสุขตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงที่ร้อยละ 67.50 ซึ่งโดยพึ่งพาตนเองจำนวน 4 ตัวชี้วัด (ร้อยละ 67.50) ได้แก่ ชุมชนมีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ซึ่งกันและกัน มีการสืบทอดวัฒนธรรมที่ดีงามและภูมิปัญญาท้องถิ่น เด็กและเยาวชนมีความประพฤติดี มีความกตัญญูรักในถิ่นเกิดและมีโอกาสได้ศึกษาต่อ รองลงมา 5 ตัวชี้วัด (ร้อยละ 68.00) ได้แก่ ชุมชนมีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ช่วยเหลือซึ่งกันและกันมีการสืบทอดวัฒนธรรมที่ดีงามและภูมิปัญญาท้องถิ่น มีผู้นำชุมชนเป็นคนดีมีคุณธรรม เด็กและเยาวชนมีความประพฤติดี มีความกตัญญู และรักในถิ่นเกิด และเด็กและเยาวชนมีโอกาสดูแลศึกษาต่อ

ส่วนอีก 2 ตัวชี้วัด ความอยู่ดีมีสุขที่ชุมชนยังคงต้องพึ่งพา อปท. (รัฐบาล) ในการเข้ามาช่วยเหลือ ได้แก่ สังคมและชุมชนมีความปลอดภัยในชีวิต ทรัพย์สินและปลอดภัยยาเสพติด และมีผู้นำชุมชนเป็นคนดีมีคุณธรรม ซึ่งจากการวิจัยพบว่าทั้ง 2 ตัวชี้วัด ที่ อบต.ห้วย ได้ให้บริการกับชุมชนโดยส่วนใหญ่อยู่ในระดับร้อยละ 67.50 โดยเฉพาะประเด็นของมีผู้นำชุมชนที่ดีมีคุณธรรม ดังตารางที่ 5.3

ตารางที่ 5.3

ระดับความอยู่ดีมีสุขด้านสังคมและวัฒนธรรมตามแนวทางของเศรษฐกิจพอเพียงของชุมชนตำบลห้วย อำเภอสันป่าตอง จังหวัดเชียงใหม่

รายละเอียด	ร้อยละ (%)	พึ่งพาตนเอง	พึ่งพาชุมชน	พึ่งพา อปท. และรัฐบาล
1. มีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ซึ่งกันและกัน	-	-	-	-
2. ปลอดภัยไม่มีขโมย อาชญากรรม ยาเสพติด	-	-	-	-
3. เด็กและเยาวชนรักในถิ่นเกิด	65	-	-	/
4. เด็กและเยาวชนมีโอกาสดูแลศึกษาต่อ	60	/	/	-
5. มีวัฒนธรรมที่ดีงาม	75	/	/	-

ที่มา: จากการวิเคราะห์

ตารางที่ 5.3 ระดับความอยู่ดีมีสุขด้านสังคมและวัฒนธรรมตามแนวทางของเศรษฐกิจพอเพียง
ของชุมชนตำบลยุหว่า อำเภอสันป่าตอง จังหวัดเชียงใหม่ (ต่อ)

รายละเอียด	ร้อยละ (%)	พึงพา ตนเอง	พึ่งพาชุมชน	พึ่งพา อปท. และรัฐบาล
6. มีผู้นำชุมชนที่ดีมีคุณธรรม	-	-	-	-
7. มีผู้นำชุมชนเป็นคนดีมีคุณธรรม	70	-	/	/
8. เด็กและเยาวชนมีความประพฤติดี มีความกตัญญูและรักในถิ่นเกิด	60	-	/	-
9. เด็กและเยาวชนมีโอกาสได้ศึกษา ต่อ	75	/	/	-
10. มีกองทุนช่วยเหลือคนในท้องถิ่น เช่น คนว่างงาน เด็ก คนชรา	-	-	-	-
11. ได้รับการสนับสนุนโครงการ หรือกิจกรรมจากรัฐบาล	-	-	-	-
12. คนในชุมชนปลอดภัยไม่ยึดติด กับวัตถุนิยม	-	-	-	-
13. สามารถเลี้ยงดูลูกหลานให้อยู่ อย่างพอเพียง	-	-	-	-
14. ผู้นำในท้องถิ่นมีความสามัคคี มุ่งมั่นตั้งใจ ในการพัฒนาเพื่อการ พัฒนาท้องถิ่น	-	-	-	-
รวม	67.5	67.5	68	67.5
จำนวนตัวชี้วัด	6 ตัวชี้วัด	4 ตัวชี้วัด	5 ตัวชี้วัด	2 ตัวชี้วัด

ที่มา: จากการวิเคราะห์

3) ระดับความอยู่ดีมีสุขด้านสังคมและวัฒนธรรมตามแนวทางของเศรษฐกิจพอเพียงของชุมชนตำบลห้วยทราย อำเภอแมริม จังหวัดเชียงใหม่

จากการวิจัยทำให้ทราบว่า ตัวชี้วัดความอยู่ดีมีสุขด้านสังคมและวัฒนธรรมตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงของตำบลห้วยทราย มีทั้งสิ้น 4 ประเภท แสดงถึงความแตกต่างกันของตัวชี้วัดในแต่ละประเภท โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับความอยู่ดีมีสุขตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงที่ร้อยละ 62.50 ซึ่งโดยส่วนใหญ่ชุมชนเป็นชุมชนที่พึ่งตนเองจำนวน 4 ตัวชี้วัด (ร้อยละ 62.5) ได้แก่ การมีครอบครัวอบอุ่น สังคมและชุมชนมีความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สินและปลอดภัยยาเสพติด ชุมชนมีความสามัคคีเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เด็กและเยาวชนมีความประพฤติดี มีความกตัญญู รองลงมา 2 ตัวชี้วัด (ร้อยละ 62.5) ได้แก่ สังคมและชุมชนมีความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สินและปลอดภัยยาเสพติด ชุมชนมีความสามัคคีเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน

ส่วนอีก 1 ตัวชี้วัด ความอยู่ดีมีสุขที่ชุมชนยังคงต้องพึ่งพา อปท. (รัฐบาล) ในการเข้ามาช่วยเหลือ ได้แก่ สังคมและชุมชนมีความปลอดภัยในชีวิต ทรัพย์สินและปลอดภัยยาเสพติด (ร้อยละ 65.00) ดังตารางที่ 5.4

ตารางที่ 5.4 ระดับความอยู่ดีมีสุขด้านสังคมและวัฒนธรรมตามแนวทางของเศรษฐกิจพอเพียงของชุมชนตำบลห้วยทราย อำเภอแมริม จังหวัดเชียงใหม่

รายละเอียด	ร้อยละ	พึ่งพาตนเอง	พึ่งพาชุมชน	พึ่งพา อปท. และรัฐบาล
1. มีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ซึ่งกันและกัน	-	-	-	-
2. ปลอดภัยไม่มีขโมย อาชญากรรมยาเสพติด	65	/	-	-
3. เด็กและเยาวชนรักในถิ่นเกิด	60	-	/	/
4. เด็กและเยาวชนมีโอกาสได้ศึกษาต่อ	65	/	/	-
5. มีวัฒนธรรมที่ดีงาม	-	-	-	-
6. มีผู้นำชุมชนที่ดีมีคุณธรรม	-	-	-	-
7. มีผู้นำชุมชนเป็นคนดีมีคุณธรรม	-	-	-	-
8. เด็กและเยาวชนมีความประพฤติดี มีความกตัญญูและรักในถิ่นเกิด	60	/	-	-

ที่มา: จากการวิเคราะห์

ตารางที่ 5.4 ระดับความอยู่ดีมีสุขด้านสังคมและวัฒนธรรมตามแนวทางของเศรษฐกิจพอเพียง
ของชุมชนตำบลห้วยทราย อำเภอแมริม จังหวัดเชียงใหม่ (ต่อ)

รายละเอียด	ร้อยละ	พึงพา ตนเอง	พึงพา ชุมชน	พึงพา อปท. และรัฐบาล
9. เด็กและเยาวชนมีโอกาสได้ศึกษาต่อ	-	-	-	-
10. มีกองทุนช่วยเหลือคนในท้องถิ่น เช่น คนว่างงาน เด็ก คนชรา	-	-	-	-
11. ได้รับการสนับสนุนโครงการหรือ กิจกรรมจากรัฐบาล	-	-	-	-
12. คนในชุมชนปล่อยวางไม่ยึดติด กับวัตถุนิยม	-	-	-	-
13. สามารถเลี้ยงดูลูกหลานให้อยู่ อย่างพอเพียง	-	-	-	-
14. ผู้นำในท้องถิ่นมีความสามัคคี มุ่งมั่นตั้งใจ ในการพัฒนาเพื่อการ พัฒนาท้องถิ่น	-	-	-	-
รวม	62.00	61.25	61.67	65.00
จำนวนตัวชี้วัด	5 ตัวชี้วัด	4 ตัวชี้วัด	3 ตัวชี้วัด	1 ตัวชี้วัด

ที่มา: จากการวิเคราะห์

4) ระดับความอยู่ดีมีสุขด้านสังคมและวัฒนธรรมตามแนวทางของเศรษฐกิจพอเพียงของ
ชุมชนตำบลแม่คือ อำเภอคอสระเค็ด จังหวัดเชียงใหม่

จากการวิจัยทำให้ทราบว่า ตัวชี้วัดความอยู่ดีมีสุขตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง
ของตำบลแม่คือมีทั้งสิ้น 6 ประเภท แสดงถึงความแตกต่างกันของตัวชี้วัดในแต่ละประเภท โดย
เฉลี่ยอยู่ในระดับความอยู่ดีมีสุขตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงที่ร้อยละ 67.08 ซึ่งเป็นชุมชนที่
พึ่งพากันเอง จำนวน 4 ตัวชี้วัด (ร้อยละ 64.38) ได้แก่ การมีครอบครัวอบอุ่น สังคมและชุมชนมี
ความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สินและปลอดภัยาเสพติด ชุมชนมีความสามัคคี เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ช่วยเหลือ
ซึ่งกันและกันและ มีการสืบทอดวัฒนธรรมที่ดั้งเดิมและภูมิปัญญาท้องถิ่น โดยชุมชนพึ่งตนเอง
3 ตัวชี้วัด (ร้อยละ 72.5) ได้แก่ ชุมชนมีความสามัคคี เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน

มีกองทุนช่วยเหลือคนในท้องถิ่นเช่นคนว่างงานเด็กคนชรา และผู้นำในท้องถิ่นมีความสามัคคี มุ่งมั่นตั้งใจ ในการพัฒนาเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

ส่วนอีก 2 ตัวชี้วัด ความอยู่ดีมีสุขที่ชุมชนยังคงต้องพึ่งพา อปท. (รัฐบาล) ในการเข้ามาช่วยเหลือ ได้แก่ มีกองทุนช่วยเหลือคนในท้องถิ่น เช่น คนว่างงานเด็กคนชราและผู้นำในท้องถิ่นมีความสามัคคี มุ่งมั่นตั้งใจในการพัฒนาเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นซึ่งจากการวิจัยพบว่าทั้ง 2 ตัวชี้วัด ที่ อบต.แม่คือ ได้ให้บริการกับชุมชนโดยส่วนใหญ่อยู่ในระดับร้อยละ 72.50 โดยเฉพาะประเด็นของการมีผู้นำในท้องถิ่นมีความสามัคคีมุ่งมั่นตั้งใจในการพัฒนาเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ดังตารางที่ 5.5

ตารางที่ 5.5 ระดับความอยู่ดีมีสุขตามด้านสังคมและวัฒนธรรมแนวทางของเศรษฐกิจพอเพียง ของชุมชนตำบลแม่คือ อำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่

รายละเอียด	ร้อยละ (%)	พึ่งพาตนเอง	พึ่งพาชุมชน	พึ่งพา อปท. และรัฐบาล
1. มีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ซึ่งกันและกัน	-	-	-	-
2. ปลดภัยไม่มีขโมย อาชญากรรม ยาเสพติด	70	/	-	-
3. เด็กและเยาวชนรักในถิ่นเกิด	70	/	-	-
4. เด็กและเยาวชนมีโอกาสได้ศึกษาต่อ	72	/	-	-
5. มีวัฒนธรรมที่ดีงาม	45	/	-	-
6. มีผู้นำชุมชนที่ดีมีคุณธรรม	-	-	-	-
7. มีผู้นำชุมชนเป็นคนดีมีคุณธรรม	-	-	-	-
8. เด็กและเยาวชนมีความประพฤติดี มีความกตัญญูและรักในถิ่นเกิด	-	-	-	-
9. เด็กและเยาวชนมีโอกาสได้ศึกษาต่อ	-	-	-	-
10. มีกองทุนช่วยเหลือคนในท้องถิ่น เช่น คนว่างงาน เด็ก คนชรา	65	-	/	/

ที่มา: จากการวิเคราะห์

ตารางที่ 5.5 ระดับความอยู่ดีมีสุขด้านสังคมและวัฒนธรรมตามแนวทางของเศรษฐกิจพอเพียง
ของชุมชนตำบลแม่คืออำเภอคอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่ (ต่อ)

รายละเอียด	ร้อยละ (%)	พึงพา ตนเอง	พึงพา ชุมชน	พึงพา อปท. และรัฐบาล
11. ได้รับการสนับสนุนโครงการ หรือกิจกรรมจากรัฐบาล	-	-	-	-
12. คนในชุมชนปล่อยวางไม่ยึดติด กับวัตถุนิยม	-	-	-	-
13. สามารถเลี้ยงลูกหลานให้อยู่ อย่างพอเพียง	-	-	-	-
14. ผู้นำในท้องถิ่นมีความสามัคคี มุ่งมั่นตั้งใจ ในการพัฒนาเพื่อการ พัฒนาท้องถิ่น	80	-	-	/
รวม	67.08	64.38	72.5	72.5
จำนวนตัวชี้วัด	6 ตัวชี้วัด	4 ตัวชี้วัด	3 ตัวชี้วัด	2 ตัวชี้วัด

ที่มา: จากการวิเคราะห์

5) ระดับความอยู่ดีมีสุขด้านสังคมและวัฒนธรรมตามแนวทางของเศรษฐกิจพอเพียงของ
ชุมชนตำบลบ้านหลวง อำเภอแม่อาย จังหวัดเชียงใหม่

จากการวิจัยทำให้ทราบถึงตัวชี้วัดความอยู่ดีมีสุขตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง
ของตำบลบ้านหลวงมีทั้งสิ้น 4 ประเภท แสดงถึงความแตกต่างกันของตัวชี้วัดในแต่ละประเภท
โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับความอยู่ดีมีสุขตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงที่ร้อยละ 57.50 ซึ่งโดยส่วนใหญ่
ชุมชนเป็นชุมชนที่พึ่งตนเองจำนวน 3 ตัวชี้วัด (ร้อยละ 57.50) ได้แก่ การมีครอบครัวอบอุ่น สังคม
และชุมชนมีความปลอดภัยในชีวิต ทรัพย์สินและปลอดภัยาเสพติด และชุมชนมีความสามัคคี
เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ส่วนการพึ่งพาชุมชนด้วยตนเอง 3 ตัวชี้วัด (ร้อยละ 56.67)
ได้แก่ สังคมและชุมชนมีความปลอดภัยในชีวิต ทรัพย์สินและปลอดภัยาเสพติด ชุมชนมีความ
สามัคคี เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ช่วยเหลือซึ่งกันและกันและมีกองทุนช่วยเหลือคนในท้องถิ่น เช่น คนว่างงาน
เด็กคนชรา

ส่วนอีก 1 ตัวชี้วัด ความอยู่ดีมีสุขที่ชุมชนยังคงต้องพึ่งพา อปท. (รัฐบาล) ในการเข้ามาช่วยเหลือ คือ มีกองทุนช่วยเหลือคนในท้องถิ่น เช่น คนว่างงาน เด็กคนชราอยู่ในระดับร้อยละ 45.00 ดังตารางที่ 5.6

ตารางที่ 5.6 ระดับความอยู่ดีมีสุขด้านสังคมและวัฒนธรรมตามแนวทางของเศรษฐกิจพอเพียงของชุมชนตำบลบ้านหลวง อำเภอแม่เมาะ จังหวัดเชียงใหม่

รายละเอียด	ร้อยละ (%)	พึ่งพาตนเอง	พึ่งพาชุมชน	พึ่งพา อปท. และรัฐบาล
1. มีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ซึ่งกันและกัน	-	-	-	-
2. ปลดภัยไม่มีขโมย อาชญากรรม ยาเสพติด	60	-	-	-
3. เด็กและเยาวชนรักในถิ่นเกิด	60	/	-	-
4. เด็กและเยาวชนมีโอกาสได้ศึกษาต่อ	65	/	-	-
5. มีวัฒนธรรมที่ดีงาม	-	-	-	-
6. มีผู้นำชุมชนที่ดีมีคุณธรรม	-	-	-	-
7. มีผู้นำชุมชนเป็นคนดีมีคุณธรรม	-	-	-	-
8. เด็กและเยาวชนมีความประพฤติดี มีความกตัญญูและรักในถิ่นเกิด	-	-	-	-
9. เด็กและเยาวชนมีโอกาสได้ศึกษาต่อ	-	-	-	-
10. มีกองทุนช่วยเหลือคนในท้องถิ่น เช่น คนว่างงาน เด็ก คนชรา	45	-	/	/
11. ได้รับการสนับสนุนโครงการหรือกิจกรรมจากรัฐบาล	-	-	-	-
12. คนในชุมชนปล่อยวางไม่ยึดติดกับวัตถุนิยม	-	-	-	-

ที่มา: จากการวิเคราะห์

ตารางที่ 5.6 ระดับความอยู่ดีมีสุขด้านสังคมและวัฒนธรรมตามแนวทางของเศรษฐกิจพอเพียง
ของชุมชนตำบลบ้านหลวง อำเภอแม่เอย จังหวัดเชียงใหม่ (ต่อ)

รายละเอียด	ร้อยละ (%)	พึงพา ตนเอง	พึ่งพาชุมชน	พึ่งพา อปท. และรัฐบาล
13. สามารถเลี้ยงดูลูกหลานให้อยู่ อย่างพอเพียง	-	-	-	-
14. ผู้นำในท้องถิ่นมีความสามัคคี มุ่งมั่นตั้งใจ ในการพัฒนาเพื่อการ พัฒนาท้องถิ่น	-	-	-	-
รวม	57.50	57.50	56.67	45.00
จำนวนตัวชี้วัด	4 ตัวชี้วัด	3 ตัวชี้วัด	3 ตัวชี้วัด	1 ตัวชี้วัด

ที่มา: จากการวิเคราะห์

ผลจากการวิจัยสรุปได้ว่าระดับความอยู่ดีมีสุขของชุมชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงสามารถเกิดขึ้นได้ 3 แบบ ได้แก่ (1) การพึ่งพาตนเอง หมายถึง การที่ประชาชนในชุมชนแห่งนั้นมีความอยู่ดีมีสุขได้ด้วยการพึ่งพาตนเอง (2) การพึ่งพาชุมชน หมายถึง การที่ประชาชนในชุมชนแห่งนั้นมีความอยู่ดีมีสุขได้ด้วยการพึ่งพาคนในชุมชนเป็นหลัก และ (3) การพึ่งพา อปท. หมายถึง การที่ประชาชนในชุมชนแห่งนั้นมีความอยู่ดีมีสุขได้ด้วยการพึ่งพาอปท. หรือรัฐบาลเป็นหลัก หรือเกินความสามารถของตนเองหรือชุมชนที่จะทำให้มีความสุขได้ ทั้งนี้การวิจัยพบว่าตัวชี้วัดความอยู่ดีมีสุขจากการที่อปท. ได้ทำงานร่วมกันกับชุมชนมีความสอดคล้องกับระดับคุณธรรมของ อปท. กล่าวคือ ในกลุ่มของ อปท. ที่มีระดับการพัฒนาคุณธรรมในระดับสูงจะมีระดับความอยู่ดีมีสุขจากการให้บริการของ อปท. ในระดับสูงมากและเป็นไปได้ในทิศทางเดียวกันส่วน อปท. ที่มีคุณธรรมระดับปานกลาง จะมีความอยู่ดีมีสุขลดลงตามลำดับ จนถึงต่ำก็จะมีระดับความอยู่ดีมีสุขของชุมชน ในระดับน้อย

5.3 ระดับการส่งเสริมเพื่อให้ประชาชนมีส่วนร่วมกับ อปท.

จากการนำเอาคุณธรรมตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปประยุกต์ใช้ในการบริหารจัดการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่ที่เป็นต้นแบบของการพัฒนาด้านสังคมและวัฒนธรรมในปีที่ 2 องค์กรดังกล่าวได้ส่งเสริมให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการทำโครงการตามแผนชุมชนและโครงการนอกแผนพัฒนาชุมชนเพื่อให้ประชาชนมีส่วนร่วมในทุก ๆ กิจกรรมของ อปท. ที่มีผลกระทบต่อชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชน อันเป็นเป้าหมายหลักของการมีส่วนร่วม จนถึงนำไปปฏิบัติได้จริง ซึ่งการมีส่วนร่วมดังกล่าวได้แก่ (1) การมีส่วนร่วมด้านการวางแผน (2) การมีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานและดำเนินการ (3) การมีส่วนร่วมในการจัดสรรและรับผลประโยชน์ และ (4) การมีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผลโครงการต่าง ๆ ในแผนพัฒนาชุมชนและนอกแผนพัฒนาชุมชน ทั้งนี้ผลการวิจัยสามารถประเมินระดับของการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของอปท. กับชุมชนในการดำเนินกิจกรรม โครงการตามแผนพัฒนาชุมชน และโครงการนอกแผนพัฒนาชุมชน ซึ่งตัวแทนของชุมชนที่ทำการวิจัยครั้งนี้ประกอบไปด้วยกลุ่มตัวแทน 2 กลุ่ม ในพื้นที่การดูแลของแต่ละ อปท. จำนวน 25 รายต่อตำบล ได้แก่

(1) กลุ่มผู้นำชุมชน ได้แก่ ลำดับผู้ใหญ่บ้าน กรรมการหมู่บ้านและผู้นำกลุ่มต่าง ๆ ในชุมชน จำนวน 10 รายต่อตำบล

(2) สมาชิกกลุ่มต่าง ๆ ได้แก่ สมาชิกกลุ่มสตรีแม่บ้าน สมาชิกกลุ่มผู้สูงอายุ เด็กเยาวชน ผู้พิการ และผู้ด้อยโอกาส รวมถึงสมาชิกอาสาสมัครสาธารณสุขหมู่บ้าน (อสม.) และสมาชิกอาสาสมัครอื่นๆ จำนวน 15 รายต่อตำบล

ทั้งนี้ตัวแทนชุมชนทั้ง 25 ราย จะทำการประเมิน อปท. ในประเด็นของการให้การส่งเสริมชุมชนให้เข้ามามีบทบาทของการมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชน โดยเฉพาะโครงการที่อยู่ในแผนและโครงการที่อยู่นอกแผนพัฒนาชุมชน นอกจากนี้ตัวแทนชุมชนดังกล่าวยังได้ทำการประเมินถึงระดับคุณธรรมของนายก อปท. ที่มีต่อชุมชนร่วมด้วย เพื่อที่จะเป็นการสะท้อนถึงระดับของคุณธรรมในการบริหารจัดการ อปท. ของนายก อปท. ต่อการส่งเสริมการมีส่วนร่วมให้กับชุมชน อันจะนำไปสู่การพัฒนาความอยู่ดีมีสุขของชุมชนต่อไป โดยแสดงผลการวิเคราะห์ระดับของการส่งเสริมเพื่อให้ประชาชนมีส่วนร่วมกับอปท. แยกรายละเอียดตามอปท. ที่เป็นต้นแบบของการพัฒนาด้านสังคมและวัฒนธรรมได้ดังต่อไปนี้

1) ระดับของการส่งเสริมเพื่อให้ประชาชนมีส่วนร่วมในประเด็นต่าง ๆ ของ อบต.บ้านกลาง อ.สันป่าตอง จ.เชียงใหม่

จากการวิเคราะห์แสดงรายละเอียดบทบาทของการส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในโครงการตามแผนชุมชนและโครงการนอกแผนพัฒนาชุมชนเพื่อให้ประชาชนมีส่วนร่วมในทุก ๆ กิจกรรมของ อบต. ที่มีผลกระทบต่อชีวิตความเป็นอยู่ ผลการวิเคราะห์ระดับของการส่งเสริมเพื่อให้ประชาชนมีส่วนร่วมกับ อบต. แสดงรายละเอียดผลการวิเคราะห์ได้ดังตารางที่ 5.7 ดังนี้

ตารางที่ 5.7 ระดับของการส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในประเด็นต่าง ๆ ของ อบต. บ้านกลาง อ.สันป่าตอง จ.เชียงใหม่

ประเด็นของการส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วม	ค่าคะแนน (ร้อยละ)	ระดับการมีส่วนร่วม
1. การวางแผน	89.00	
1.1 จำนวนประชาชนที่มีส่วนร่วมในการวางแผน	90.50	มากที่สุด
1.2 จำนวนประชาชนที่มีส่วนร่วมในการประชุม	89.00	มากที่สุด
1.3 สัดส่วนของประชาชนที่มีส่วนร่วมเป็นผู้ริเริ่ม	88.50	มากที่สุด
1.4 สัดส่วนของประชาชนที่มีส่วนร่วมในการออกเสียง คัดค้าน โครงการต่าง ๆ ที่มีผลกระทบในทางลบต่อประชาชน	88.00	มากที่สุด
2. การปฏิบัติงานและดำเนินการ	87.50	
2.1 สัดส่วนของประชาชนที่มีส่วนร่วมในการเป็น คณะกรรมการ หรือบริหารงาน	88.50	มากที่สุด
2.2 สัดส่วนของประชาชนที่มีส่วนร่วมในการเป็นสมาชิก	89.50	มากที่สุด
2.3 สัดส่วนของประชาชนที่มีส่วนร่วมในการเป็นผู้ชักชวน หรือประชาสัมพันธ์	81.50	มาก
2.4 สัดส่วนของประชาชนที่มีส่วนร่วมในการดำเนินงานตาม กิจกรรมที่วางไว้	88.50	มากที่สุด
2.5 สัดส่วนของประชาชนที่มีส่วนร่วมในการลงทุนหรือ บริจาคเงิน/ทรัพย์สิน, ออกแรงหรือสละแรง และวัสดุอุปกรณ์	89.50	มากที่สุด

ที่มา : จากการวิเคราะห์

ตารางที่ 5.7 ระดับของการส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในประเด็นต่าง ๆ ของ อบต.
บ้านกลาง อ.สันป่าตอง จ.เชียงใหม่ (ต่อ)

ประเด็นของการส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วม	ค่าคะแนน (ร้อยละ)	ระดับการ มีส่วนร่วม
3. การจัดสรรและรับผลประโยชน์	90.50	
3.1 สัดส่วนของประชาชนที่มีส่วนร่วมในกิจกรรมการจัดสรร ผลประโยชน์ให้ถูกต้อง	89.00	มากที่สุด
3.2 สัดส่วนของประชาชนที่มีส่วนร่วมในการออกความ คิดเห็นและข้อเสนอแนะ	90.50	มากที่สุด
3.3 สัดส่วนของประชาชนที่มีส่วนร่วมในการออกเสียงคัดค้าน ต่อการจัดสรรผลประโยชน์ต่างๆ	92.00	มากที่สุด
4. การติดตาม และประเมินผล	87.86	
4.1 จำนวนประชาชนที่มีส่วนร่วมในการประชุมติดตาม และ ประเมินผลโครงการต่างๆ	83.50	มาก
4.2 จำนวนประชาชนที่มีส่วนร่วมในกิจกรรมกลุ่มการติดตาม และประเมินผลโครงการต่างๆ	84.50	มาก
4.3 สัดส่วนของประชาชนที่มีส่วนร่วมในการประเมินผล กิจกรรมการติดตามฯ	89.00	มากที่สุด
4.4 สัดส่วนของประชาชนที่มีส่วนร่วมในการออกความ คิดเห็นและข้อเสนอแนะในการติดตามฯ	90.50	มากที่สุด
4.5 สัดส่วนของประชาชนที่มีส่วนร่วมในการค้นหาปัญหา และสาเหตุของปัญหาติดตามฯ	91.00	มากที่สุด
4.6 สัดส่วนของประชาชนที่มีส่วนร่วมในการหาวิธีการแก้ไข ปัญหาติดตาม และประเมินผลฯ	89.50	มากที่สุด
4.7 สัดส่วนของประชาชนที่มีส่วนร่วมในการออกเสียงคัดค้าน โครงการที่มีผลกระทบในทางลบต่อประชาชน และชุมชน	87.00	มากที่สุด
รวมทั้ง 4 ด้าน	88.72	
ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) เท่ากับ 0.338		

ที่มา : จากการวิเคราะห์

จากการวิเคราะห์แสดงรายละเอียดของประเด็นต่าง ๆ ของการส่งเสริมเพื่อให้ประชาชนมีส่วนร่วมในประเด็นการมีส่วนร่วมทั้ง 4 ประเด็นใหญ่ จากผู้ประเมินจำนวน 25 ราย พบว่า การมีส่วนร่วมโดยภาพรวมมีค่าร้อยละ 88.72 โดยการมีส่วนร่วมด้านที่ 1) การมีส่วนร่วมด้านการวางแผน (ร้อยละ 89.00) 2) การปฏิบัติงานและดำเนินการ (ร้อยละ 87.50) 3) การจัดสรรและรับผลประโยชน์ (ร้อยละ 90.50) และ 4) การติดตาม และประเมินผล (ร้อยละ 87.86) แต่ทั้งนี้พบว่าด้านการปฏิบัติงานและดำเนินการ มีระดับการมีส่วนร่วมน้อยที่สุด คะแนนที่ได้คือร้อยละ 81.50 พบว่าประชาชนที่มีส่วนร่วมในการเป็นผู้ชักชวนหรือประชาสัมพันธ์ยังไม่มากเท่าที่ควร รองลงมาคือด้านการติดตาม และประเมินผล คะแนนที่ได้คือร้อยละ 83.50 ซึ่งยังขาดในเรื่องของจำนวนประชาชนที่มีส่วนร่วมในการประชุมติดตาม และประเมินผลโครงการต่าง ๆ ส่วนด้านการวางแผน คะแนนที่ได้คือร้อยละ 88.00 พบว่าประชาชนที่มีส่วนร่วมในการออกเสียงคัดค้านโครงการต่าง ๆ ที่มีผลกระทบในทางลบต่อประชาชนไม่มากนัก และสำหรับด้านจัดสรรและรับผลประโยชน์ พบว่ามีจุดอ่อนน้อยที่สุด คะแนนที่ได้คือร้อยละ 89.00 พบว่าประชาชนที่มีส่วนร่วมในกิจกรรมการจัดสรรผลประโยชน์ให้ถูกต้องยังมีไม่เท่าที่ควร

แสดงค่าสถิติของระดับความพอเพียงของการประยุกต์ใช้คุณธรรมตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของ อบต. ในระดับความเข้าใจ จากผู้ประเมินจำนวน 25 ราย โดยภาพรวมองค์กรเหล่านี้มีระดับการประยุกต์ใช้คุณธรรมในระดับมากที่สุด โดยเฉพาะความซื่อสัตย์สุจริต อีกทั้งค่าสถิติของระดับความพอเพียงของการประยุกต์ใช้คุณธรรมเมื่อพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ก็มีค่าน้อยมาก (0.6338) แสดงให้เห็นว่าการให้ข้อมูลการประเมินครั้งนี้มีความเบี่ยงเบนน้อยมาก

2) ระดับของการส่งเสริมเพื่อให้ประชาชนมีส่วนร่วมในประเด็นต่าง ๆ ของ อบต.ยูหว่า อ.สันป่าตอง จ.เชียงใหม่

บทบาทของการส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในโครงการตามแผนชุมชนและโครงการนอกแผนพัฒนาชุมชนเพื่อให้ประชาชนมีส่วนร่วมในทุก ๆ กิจกรรมของ อบต. ที่มีผลกระทบต่อชีวิตความเป็นอยู่ของชุมชน แสดงรายละเอียดผลการวิเคราะห์ได้ดังตารางที่ 5.8 มีรายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 5.8 ระดับของการส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในประเด็นต่าง ๆ ของ อบต. ยูหว้า
อ.สันป่าตอง จ.เชียงใหม่

ประเด็นของการส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วม	ค่าคะแนน (ร้อยละ)	ระดับการ มีส่วนร่วม
1. การวางแผน	83.00	
1.1 จำนวนประชาชนที่มีส่วนร่วมในการวางแผน	82.50	มาก
1.2 จำนวนประชาชนที่มีส่วนร่วมในการประชุม	84.00	มาก
1.3 สัดส่วนของประชาชนที่มีส่วนร่วมเป็นผู้ริเริ่ม	84.50	มาก
1.4 สัดส่วนของประชาชนที่มีส่วนร่วมในการออกเสียง คัดค้าน โครงการต่าง ๆ ที่มีผลกระทบในทางลบต่อประชาชน	81.00	มาก
2. การปฏิบัติงานและดำเนินการ	77.50	
2.1 สัดส่วนของประชาชนที่มีส่วนร่วมในการเป็น คณะกรรมการ หรือบริหารงาน	79.00	มาก
2.2 สัดส่วนของประชาชนที่มีส่วนร่วมในการเป็นสมาชิก	78.00	มาก
2.3 สัดส่วนของประชาชนที่มีส่วนร่วมในการเป็นผู้ชักชวน หรือประชาสัมพันธ์	76.50	มาก
2.4 สัดส่วนของประชาชนที่มีส่วนร่วมในการดำเนินงานตาม กิจกรรมที่วางไว้	82.00	มาก
2.5 สัดส่วนของประชาชนที่มีส่วนร่วมในการลงทุนหรือ บริจาคเงิน/ทรัพย์สิน, ออกแรงหรือสละแรง และวัสดุอุปกรณ์	72.00	มาก
3. การจัดสรรและรับผลประโยชน์	73.33	
3.1 สัดส่วนของประชาชนที่มีส่วนร่วมในกิจกรรมการจัดสรร ผลประโยชน์ให้ถูกต้อง	69.00	ปานกลาง
3.2 สัดส่วนของประชาชนที่มีส่วนร่วมในการออกความ คิดเห็นและข้อเสนอแนะ	73.50	มาก
3.3 สัดส่วนของประชาชนที่มีส่วนร่วมในการออกเสียงคัดค้าน ต่อการจัดสรรผลประโยชน์ต่าง ๆ	77.50	มาก

ที่มา : จากการวิเคราะห์

ตารางที่ 5.8 ระดับของการส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในประเด็นต่าง ๆ ของ อบต. ยูหว้า อ.สันป่าตอง จ.เชียงใหม่ (ต่อ)

ประเด็นของการส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วม	ค่าคะแนน (ร้อยละ)	ระดับการมีส่วนร่วม
4. การติดตาม และประเมินผล	48.86	
4.1 จำนวนประชาชนที่มีส่วนร่วมในการประชุมติดตามและประเมินผลโครงการต่าง ๆ	50.00	ปานกลาง
4.2 จำนวนประชาชนที่มีส่วนร่วมในกิจกรรมกลุ่มการติดตามและประเมินผลโครงการต่าง ๆ	53.00	ปานกลาง
4.3 สัดส่วนของประชาชนที่มีส่วนร่วมในการประเมินผลกิจกรรมการติดตามฯ	47.50	ปานกลาง
4.4 สัดส่วนของประชาชนที่มีส่วนร่วมในการออกความคิดเห็นและข้อเสนอแนะในการติดตามฯ	47.50	ปานกลาง
4.5 สัดส่วนของประชาชนที่มีส่วนร่วมในการค้นหาปัญหาและสาเหตุของปัญหาติดตามฯ	48.50	ปานกลาง
4.6 สัดส่วนของประชาชนที่มีส่วนร่วมในการหาวิธีดำเนินการแก้ปัญหาติดตาม และประเมินผลฯ	52.50	ปานกลาง
4.7 สัดส่วนของประชาชนที่มีส่วนร่วมในการออกเสียงคัดค้านโครงการที่มีผลกระทบในทางลบต่อประชาชน และชุมชน	43.00	ปานกลาง
รวมทั้ง 4 ด้าน	70.67	
ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) เท่ากับ 3.768		

ที่มา : จากการวิเคราะห์

จากการวิเคราะห์แสดงรายละเอียดของประเด็นต่าง ๆ ของการส่งเสริมเพื่อให้ประชาชนมีส่วนร่วมในประเด็นการมีส่วนร่วมทั้ง 4 ประเด็นใหญ่ จากผู้ประเมินจำนวน 25 ราย พบว่า การมีส่วนร่วมโดยภาพรวมมีค่าร้อยละ 70.67 โดยการมีส่วนร่วมด้านที่ 1) การมีส่วนร่วมด้านการวางแผน (ร้อยละ 83.00) 2) การปฏิบัติงานและดำเนินการ (ร้อยละ 77.50) 3) การจัดสรรและรับผลประโยชน์ (ร้อยละ 73.33) และ 4) การติดตามและประเมินผล (ร้อยละ 48.86) แต่ทั้งนี้พบว่าด้านการติดตาม และประเมินผล มีระดับการมีส่วนร่วมน้อยที่สุด คะแนนที่ได้คือ ร้อยละ

43.00 ซึ่งพบว่ายังขาดการมีส่วนร่วมของประชาชนในการออกเสียงคัดค้านโครงการที่มีผลกระทบในทางลบต่อประชาชน และชุมชน รองลงมาคือด้านการจัดสรรและรับผลประโยชน์ คะแนนที่ได้คือร้อยละ 69.00 ซึ่งเมื่อพิจารณาพบว่ายังมีประชาชนที่มีส่วนร่วมในกิจกรรมการจัดสรรผลประโยชน์ให้ถูกต้องไม่มากเท่าที่ควร ในส่วนด้านการปฏิบัติงานและดำเนินการ คะแนนที่ได้คือร้อยละ 72.00 พบว่าประชาชนที่มีส่วนร่วมในการลงทุนหรือบริจาคเงิน/ทรัพย์สิน, ออกแรงหรือสละแรง และวัสดุอุปกรณ์และส่วนรวมไม่มากนักเนื่องจากคิดถึงประโยชน์ส่วนตัวมากกว่า และสำหรับด้านการวางแผน คะแนนที่ได้คือร้อยละ 81.00 ซึ่งเมื่อพิจารณาพบว่าประชาชนให้ความร่วมมือกับส่วนร่วมในการออกเสียงคัดค้านโครงการต่าง ๆ ที่มีผลกระทบในทางลบต่อประชาชนน้อย

แสดงค่าสถิติของระดับความพอเพียงของการประยุกต์ใช้คุณธรรมตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของ อปท. ในระดับความเข้าใจ จากผู้ประเมินจำนวน 25 ราย โดยภาพรวมองค์กรเหล่านี้มีระดับการประยุกต์ใช้คุณธรรมในระดับมากที่สุด โดยเฉพาะความซื่อสัตย์สุจริต อีกทั้งค่าสถิติของระดับความพอเพียงของการประยุกต์ใช้คุณธรรมเมื่อพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ก็มีค่าน้อยมาก (3.768) แสดงให้เห็นว่าการให้ข้อมูลการประเมินครั้งนี้มีความเบี่ยงเบนน้อยมาก

3) ระดับของการส่งเสริมเพื่อให้ประชาชนมีส่วนร่วมในประเด็นต่างๆ ของ อบต.ห้วยทราย อ.แมริม จ.เชียงใหม่

บทบาทของการส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในโครงการตามแผนชุมชนและโครงการนอกแผนพัฒนาชุมชนเพื่อให้ประชาชนมีส่วนร่วมในทุกๆ กิจกรรมของ อปท. ที่มีผลกระทบต่อชีวิตความเป็นอยู่ของ แสดงรายละเอียดผลการวิเคราะห์ได้ดังตารางที่ 5.9 มีรายละเอียด ดังนี้

ตารางที่ 5.9 ระดับของการส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในประเด็นต่าง ๆ ของ อบต.
ห้วยทราย อ.แมริม จ.เชียงใหม่

ประเด็นของการส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วม	ค่าคะแนน (ร้อยละ)	ระดับการ มีส่วนร่วม
1. การวางแผน	72.00	
1.1 จำนวนประชาชนที่มีส่วนร่วมในการวางแผน	73.50	มาก
1.2 จำนวนประชาชนที่มีส่วนร่วมในการประชุม	77.00	มาก
1.3 สัดส่วนของประชาชนที่มีส่วนร่วมเป็นผู้ริเริ่ม	66.50	ปานกลาง
1.4 สัดส่วนของประชาชนที่มีส่วนร่วมในการออกเสียง คัดค้าน โครงการต่าง ๆ ที่มีผลกระทบในทางลบต่อประชาชน	71.00	มาก
2. การปฏิบัติงานและดำเนินการ		
2.1 สัดส่วนของประชาชนที่มีส่วนร่วมในการเป็น คณะกรรมการ หรือบริหารงาน	73.50	มาก
2.2 สัดส่วนของประชาชนที่มีส่วนร่วมในการเป็นสมาชิก	68.00	ปานกลาง
2.3 สัดส่วนของประชาชนที่มีส่วนร่วมในการเป็นผู้ชักชวน หรือประชาสัมพันธ์	73.00	มาก
2.4 สัดส่วนของประชาชนที่มีส่วนร่วมในการดำเนินงานตาม กิจกรรมที่วางไว้	82.00	มาก
2.5 สัดส่วนของประชาชนที่มีส่วนร่วมในการลงทุนหรือ บริจาคเงิน/ทรัพย์สิน, ออกแรงหรือสละแรง และวัสดุอุปกรณ์	83.00	มาก
3. การจัดสรรและรับผลประโยชน์	81.83	
3.1 สัดส่วนของประชาชนที่มีส่วนร่วมในกิจกรรมการ จัดสรรผลประโยชน์ให้ถูกต้อง	81.50	มาก
3.2 สัดส่วนของประชาชนที่มีส่วนร่วมในการออกความ คิดเห็นและข้อเสนอแนะ	86.00	มากที่สุด
3.3 สัดส่วนของประชาชนที่มีส่วนร่วมในการออกเสียงคัดค้าน ต่อการจัดสรรผลประโยชน์ต่าง ๆ	78.00	มาก

ที่มา : จากการวิเคราะห์

ตารางที่ 5.9 ระดับของการส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในประเด็นต่าง ๆ ของ อบต.
ห้วยทราย อ.แมริม จ.เชียงใหม่ (ต่อ)

ประเด็นของการส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วม	ค่าคะแนน (ร้อยละ)	ระดับการ มีส่วนร่วม
4. การติดตาม และประเมินผล	81.71	
4.1 จำนวนประชาชนที่มีส่วนร่วมในการประชุมติดตามและ ประเมินผลโครงการต่าง ๆ	89.00	มากที่สุด
4.2 จำนวนประชาชนที่มีส่วนร่วมในกิจกรรมกลุ่มการติดตาม และประเมินผลโครงการต่าง ๆ	77.50	มาก
4.3 สัดส่วนของประชาชนที่มีส่วนร่วมในการประเมินผล กิจกรรมการติดตามฯ	84.00	มาก
4.4 สัดส่วนของประชาชนที่มีส่วนร่วมในการออกความเห็น และข้อเสนอแนะในการติดตามฯ	83.50	มาก
4.5 สัดส่วนของประชาชนที่มีส่วนร่วมในการค้นหาปัญหา และสาเหตุของปัญหาติดตามฯ	79.50	มาก
4.6 สัดส่วนของประชาชนที่มีส่วนร่วมในการหาวิธีดำเนินการแก้ไข ปัญหาติดตาม และประเมินผลฯ	82.00	มาก
4.7 สัดส่วนของประชาชนที่มีส่วนร่วมในการออกเสียงคัดค้าน โครงการที่มีผลกระทบในทางลบต่อประชาชน และชุมชน	76.50	มาก
รวมทั้ง 4 ด้าน	77.86	
ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) เท่ากับ 1.197		

ที่มา : จากการวิเคราะห์

จากการวิเคราะห์แสดงรายละเอียดของประเด็นต่าง ๆ ของการส่งเสริมเพื่อให้ประชาชนมีส่วนร่วมในประเด็นการมีส่วนร่วมทั้ง 4 ประเด็นใหญ่ จากผู้ประเมินจำนวน 25 ราย พบว่า การมีส่วนร่วมโดยภาพรวมมีค่าร้อยละ 77.86 โดยการมีส่วนร่วมด้านที่ 1) การมีส่วนร่วมด้านการวางแผน (ร้อยละ 72.00) 2) การปฏิบัติงานและดำเนินการ (ร้อยละ 75.90) 3) การจัดสรรและรับผลประโยชน์ (ร้อยละ 81.83) และ 4) การติดตามและประเมินผล (ร้อยละ 81.71) แต่ทั้งนี้พบว่า ด้านการวางแผน มีระดับการมีส่วนร่วมน้อยที่สุด คะแนนที่ได้คือร้อยละ 66.50 ซึ่งพบว่า

ยังมีประชาชนที่มีส่วนร่วมเป็นผู้ริเริ่มไม่มากนัก รองลงมาคือด้านการปฏิบัติงานและการดำเนินการ
คะแนนที่ได้คือร้อยละ 68.00 ซึ่งเมื่อพิจารณาพบว่ายังมีประชาชนที่มีส่วนร่วมในการเป็นสมาชิก
น้อย ซึ่งอาจเป็นเพราะไม่เข้าใจ และกระบวนการในการเป็นสมาชิกต่าง ๆ ในส่วนด้านการติดตาม
และประเมินผลคะแนนที่ได้คือร้อยละ 76.50 ซึ่งเมื่อพิจารณาพบว่าประชาชนที่มีส่วนร่วมในการ
ออกเสียงคัดค้านโครงการที่มีผลกระทบในทางลบต่อประชาชนน้อย และชุมชนและสำหรับ
ด้านการจัดสรรและรับผลประโยชน์ คะแนนที่ได้คือร้อยละ 78.00 พบว่าประชาชนที่มีส่วนร่วมใน
การออกเสียงคัดค้านต่อการจัดสรรผลประโยชน์ต่าง ๆ มีไม่มากนัก

แสดงค่าสถิติของระดับความพอใจของการประยุกต์ใช้คุณธรรมตามปรัชญา
ของเศรษฐกิจพอเพียงของ อปท. ในระดับความเข้าใจจากผู้ประเมินจำนวน 25 ราย โดยภาพรวม
องค์กรเหล่านี้มีระดับการประยุกต์ใช้คุณธรรมในระดับมากที่สุด โดยเฉพาะความซื่อสัตย์สุจริต
อีกทั้งค่าสถิติของระดับความพอใจของการประยุกต์ใช้คุณธรรมเมื่อพิจารณาจากค่าส่วน
เบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ก็มีค่าน้อยมาก (1.197) แสดงให้เห็นว่าการให้ข้อมูลการประเมินครั้งนี้มี
ความเบี่ยงเบนน้อยมาก

4) ระดับของการส่งเสริมเพื่อให้ประชาชนมีส่วนร่วมในประเด็นต่าง ๆ ของ ทต.แม่คือ
อ.ดอยสะเก็ด จ.เชียงใหม่

บทบาทของการส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในโครงการตามแผนชุมชนและ
โครงการนอกแผนพัฒนาชุมชนเพื่อให้ประชาชนมีส่วนร่วมในทุก ๆ กิจกรรมของ อปท. ที่มี
ผลกระทบต่อชีวิตความเป็นอยู่ของ แสดงรายละเอียดผลการวิเคราะห์ได้ดังตารางที่ 5.10

ตารางที่ 5.10 ระดับของการส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในประเด็นต่าง ๆ ของ ทต.แม่คือ
อ.ดอยสะเก็ด จ.เชียงใหม่

ประเด็นของการส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วม	ค่าคะแนน (ร้อยละ)	ระดับการ มีส่วนร่วม
1. การวางแผน	75.50	
1.1 จำนวนประชาชนที่มีส่วนร่วมในการวางแผน	75.50	มาก
1.2 จำนวนประชาชนที่มีส่วนร่วมในการประชุม	76.50	มาก
1.3 สัดส่วนของประชาชนที่มีส่วนร่วมเป็นผู้ริเริ่ม	76.00	มาก

ตารางที่ 5.10 ระดับของการส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในประเด็นต่าง ๆ ของ ทต.แม่กือ
อ.ดอยสะเก็ด จ.เชียงใหม่ (ต่อ)

ประเด็นของการส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วม	ค่าคะแนน (ร้อยละ)	ระดับการ มีส่วนร่วม
1.4 สัดส่วนของประชาชนที่มีส่วนร่วมในการออกเสียง คัดค้าน โครงการต่าง ๆ ที่มีผลกระทบในทางลบต่อประชาชน	74.00	มาก
2. การปฏิบัติงานและดำเนินการ	73.20	
2.1 สัดส่วนของประชาชนที่มีส่วนร่วมในการเป็น คณะกรรมการ หรือบริหารงาน	72.50	มาก
2.2 สัดส่วนของประชาชนที่มีส่วนร่วมในการเป็นสมาชิก	68.50	ปานกลาง
2.3 สัดส่วนของประชาชนที่มีส่วนร่วมในการเป็นผู้ชักชวน หรือประชาสัมพันธ์	74.50	มาก
2.4 สัดส่วนของประชาชนที่มีส่วนร่วมในการดำเนินงานตาม กิจกรรมที่วางไว้	73.00	มาก
2.5 สัดส่วนของประชาชนที่มีส่วนร่วมในการลงทุนหรือ บริจาคเงิน/ทรัพย์สิน, ออกแรงหรือสละแรง และวัสดุอุปกรณ์	77.50	มาก
3. การจัดสรรและรับผลประโยชน์	77.33	
3.1 สัดส่วนของประชาชนที่มีส่วนร่วมในกิจกรรมการจัดสรร ผลประโยชน์ให้ถูกต้อง	81.00	มาก
3.2 สัดส่วนของประชาชนที่มีส่วนร่วมในการออกความ คิดเห็นและข้อเสนอแนะ	77.50	มาก
3.3 สัดส่วนของประชาชนที่มีส่วนร่วมในการออกเสียงคัดค้าน ต่อการจัดสรรผลประโยชน์ต่าง ๆ	73.50	มาก
4. การติดตาม และประเมินผล	73.71	
4.1 จำนวนประชาชนที่มีส่วนร่วมในการประชุมติดตาม และ ประเมินผลโครงการต่าง ๆ	73.00	มาก
4.2 จำนวนประชาชนที่มีส่วนร่วมในกิจกรรมกลุ่มการติดตาม และประเมินผลโครงการต่าง ๆ	74.00	มาก

ที่มา : จากการวิเคราะห์

ตารางที่ 5.10 ระดับของการส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในประเด็นต่าง ๆ ของ ทต.แม่คือ
อ.ดอยสะเก็ด จ.เชียงใหม่ (ต่อ)

ประเด็นของการส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วม	ค่าคะแนน (ร้อยละ)	ระดับการ มีส่วนร่วม
4.3 สัดส่วนของประชาชนที่มีส่วนร่วมในการประเมินผล กิจกรรมการติดตามฯ	73.00	มาก
4.4 สัดส่วนของประชาชนที่มีส่วนร่วมในการออกความเห็น และข้อเสนอแนะในการติดตามฯ	77.00	มาก
4.5 สัดส่วนของประชาชนที่มีส่วนร่วมในการค้นหาปัญหา และสาเหตุของปัญหาติดตามฯ	68.00	ปานกลาง
4.6 สัดส่วนของประชาชนที่มีส่วนร่วมในการหาวิธีการแก้ไข ปัญหาติดตาม และประเมินผลฯ	72.00	มาก
4.7 สัดส่วนของประชาชนที่มีส่วนร่วมในการออกเสียงคัดค้าน โครงการที่มีผลกระทบในทางลบต่อประชาชน และชุมชน	79.00	มาก
รวมทั้ง 4 ด้าน	74.94	
ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) เท่ากับ 0.469		

ที่มา : จากการวิเคราะห์

จากการวิเคราะห์แสดงรายละเอียดของประเด็นต่าง ๆ ของการส่งเสริมเพื่อให้ประชาชนมีส่วนร่วมในประเด็นการมีส่วนร่วมทั้ง 4 ประเด็นใหญ่ จากผู้ประเมินจำนวน 25 ราย พบว่า การมีส่วนร่วมโดยภาพรวมมีค่าร้อยละ 74.94 โดยการมีส่วนร่วมด้านที่ 1) การมีส่วนร่วมด้านการวางแผน (ร้อยละ 75.50) 2) การปฏิบัติงานและดำเนินการ (ร้อยละ 73.20) 3) การจัดสรรและรับผลประโยชน์ (ร้อยละ 77.33) และ 4) การติดตาม และประเมินผล (ร้อยละ 73.71) แต่ทั้งนี้พบว่าด้านการติดตาม และประเมินผล มีระดับการมีส่วนร่วมน้อยที่สุด คะแนนที่ได้คือร้อยละ 68.00 ซึ่งพบว่าประชาชนยังมีส่วนร่วมในการค้นหาปัญหาและสาเหตุของปัญหาติดตามฯ ไม่มากนัก รองลงมาคือด้านการปฏิบัติงานและดำเนินการ คะแนนที่ได้คือร้อยละ 68.50 ซึ่งเมื่อพิจารณาพบว่าของประชาชนที่มีส่วนร่วมในการเป็นสมาชิกไม่มากเท่าที่ควร อาจเนื่องจากประชาชนไม่ทราบถึงความสำคัญของการเป็นสมาชิกในโครงการต่าง ๆ ในส่วนด้านการจัดสรรและรับผลประโยชน์ คะแนนที่ได้คือร้อยละ 73.50 พบว่าประชาชนที่มีส่วนร่วมในการออกเสียงคัดค้านต่อการจัดสรร

ผลประโยชน์ต่าง ๆ มีไม่มากเท่าที่ควร อาจเนื่องจากประชาชน ไม่มีความรู้ ไม่เข้าใจ ในเรื่องของการจัดสรรผลประโยชน์ต่าง ๆ และสำหรับด้านการวางแผน คะแนนที่ได้คือร้อยละ 74.00 ซึ่งเมื่อพิจารณาพบว่าประชาชนให้ความร่วมมือกับส่วนร่วมในการออกเสียงคัดค้านโครงการต่าง ๆ ที่มีผลกระทบในทางลบต่อประชาชนไม่มากนัก

แสดงค่าสถิติของระดับความพอเพียงของการประยุกต์ใช้คุณธรรมตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของ อปท. ในระดับความเข้าถึง จากผู้ประเมินจำนวน 25 ราย โดยภาพรวมองค์กรเหล่านี้มีระดับการประยุกต์ใช้คุณธรรมในระดับมากที่สุด โดยเฉพาะความซื่อสัตย์สุจริต อีกทั้งค่าสถิติของระดับความพอเพียงของการประยุกต์ใช้คุณธรรมเมื่อพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ก็มีค่าน้อยมาก (0.469) แสดงให้เห็นว่าการให้ข้อมูลการประเมินครั้งนี้มีความเบี่ยงเบนน้อยมาก

5) ระดับของการส่งเสริมเพื่อให้ประชาชนมีส่วนร่วมในประเด็นต่าง ๆ ของ อบต.บ้านหลวง อ.แม่เมาะ จ.เชียงใหม่

บทบาทของการส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในโครงการตามแผนชุมชนและโครงการนอกแผนพัฒนาชุมชนเพื่อให้ประชาชนมีส่วนร่วมในทุก ๆ กิจกรรมของ อปท. ที่มีผลกระทบต่อชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชน คือ อบต.บ้านหลวง อ.แม่เมาะ ดังตารางที่ 5.11 ดังนี้

ตารางที่ 5.11 ระดับของการส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในประเด็นต่าง ๆ ของ อบต.บ้านหลวง อ.แม่เมาะ จ.เชียงใหม่

ประเด็นของการส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วม	ค่าคะแนน (ร้อยละ)	ระดับการมีส่วนร่วม
1. การวางแผน	68.88	
1.1 จำนวนประชาชนที่มีส่วนร่วมในการวางแผน	77.00	มาก
1.2 จำนวนประชาชนที่มีส่วนร่วมในการประชุม	66.00	ปานกลาง
1.3 สัดส่วนของประชาชนที่มีส่วนร่วมเป็นผู้ริเริ่ม	69.50	ปานกลาง
1.4 สัดส่วนของประชาชนที่มีส่วนร่วมในการออกเสียงคัดค้าน โครงการต่าง ๆ ที่มีผลกระทบในทางลบต่อประชาชน	63.00	ปานกลาง

ที่มา : จากการวิเคราะห์

ตารางที่ 5.11 ระดับของการส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในประเด็นต่าง ๆ ของ อบต.
บ้านหลวง อ.แม่อาย จ.เชียงใหม่ (ต่อ)

ประเด็นของการส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วม	ค่าคะแนน (ร้อยละ)	ระดับการ มีส่วนร่วม
2. การปฏิบัติงานและดำเนินการ	51.40	
2.1 สัดส่วนของประชาชนที่มีส่วนร่วมในการเป็น คณะกรรมการ หรือบริหารงาน	54.00	ปานกลาง
2.2 สัดส่วนของประชาชนที่มีส่วนร่วมในการเป็นสมาชิก	53.00	ปานกลาง
2.3 สัดส่วนของประชาชนที่มีส่วนร่วมในการเป็นผู้ชักชวน หรือประชาสัมพันธ์	54.00	ปานกลาง
2.4 สัดส่วนของประชาชนที่มีส่วนร่วมในการดำเนินงานตาม กิจกรรมที่วางไว้	54.00	ปานกลาง
2.5 สัดส่วนของประชาชนที่มีส่วนร่วมในการลงทุนหรือ บริจาคเงิน/ทรัพย์สิน, ออกแรงหรือคณะแรง และวัสดุอุปกรณ์	42.00	ปานกลาง
3. การจัดสรรและรับผลประโยชน์	51.33	ปานกลาง
3.1 สัดส่วนของประชาชนที่มีส่วนร่วมในกิจกรรมการจัดสรร ผลประโยชน์ให้ถูกต้อง	50.50	ปานกลาง
3.2 สัดส่วนของประชาชนที่มีส่วนร่วมในการออกความเห็น คิดเห็นและข้อเสนอแนะ	52.50	ปานกลาง
3.3 สัดส่วนของประชาชนที่มีส่วนร่วมในการออกเสียงคัดค้าน ต่อการจัดสรรผลประโยชน์ต่างๆ	51.00	ปานกลาง
4. การติดตาม และประเมินผล	77.36	
4.1 จำนวนประชาชนที่มีส่วนร่วมในการประชุมติดตาม และ ประเมินผลโครงการต่างๆ	70.00	มาก
4.2 จำนวนประชาชนที่มีส่วนร่วมในกิจกรรมกลุ่มการติดตาม และประเมินผลโครงการต่างๆ	70.50	มาก
4.3 สัดส่วนของประชาชนที่มีส่วนร่วมในการประเมินผล กิจกรรมการติดตามฯ	78.50	มาก

ที่มา : จากการวิเคราะห์

ตารางที่ 5.11 ระดับของการส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในประเด็นต่าง ๆ ของ อบต.
บ้านหลวง อ.แม่อาย จ.เชียงใหม่ (ต่อ)

ประเด็นของการส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วม	ค่าคะแนน (ร้อยละ)	ระดับการ มีส่วนร่วม
4.4 สัดส่วนของประชาชนที่มีส่วนร่วมในการออกความคิดเห็นและข้อเสนอแนะในการติดตามฯ	66.50	ปานกลาง
4.5 สัดส่วนของประชาชนที่มีส่วนร่วมในการค้นหาปัญหาและสาเหตุของปัญหาติดตามฯ	81.50	มาก
4.6 สัดส่วนของประชาชนที่มีส่วนร่วมในการหาวิธีการแก้ไข ปัญหาติดตาม และประเมินผลฯ	88.00	มากที่สุด
4.7 สัดส่วนของประชาชนที่มีส่วนร่วมในการออกเสียง คัดค้านโครงการที่มีผลกระทบในทางลบต่อประชาชน และ ชุมชน	86.50	มากที่สุด
รวมทั้ง 4 ด้าน	62.24	
ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) เท่ากับ 3.256		

ที่มา : จากการวิเคราะห์

จากการวิเคราะห์แสดงรายละเอียดของประเด็นต่าง ๆ ของการส่งเสริมเพื่อให้ประชาชนมีส่วนร่วมในประเด็นการมีส่วนร่วมทั้ง 4 ประเด็นใหญ่ จากผู้ประเมินจำนวน 25 ราย พบว่า การมีส่วนร่วมโดยภาพรวมมีค่าร้อยละ 62.24 โดยการมีส่วนร่วมด้านที่ 1) การมีส่วนร่วมด้านการวางแผน (ร้อยละ 68.88) 2) การปฏิบัติงานและดำเนินการ (ร้อยละ 51.40) 3) การจัดสรรและรับผลประโยชน์ (ร้อยละ 51.33) และ 4) การติดตามและประเมินผล (ร้อยละ 77.36) แต่ทั้งนี้พบว่าด้านการปฏิบัติงานและดำเนินการ มีระดับการมีส่วนร่วมน้อยที่สุด คะแนนที่ได้คือ ร้อยละ 42.00 ซึ่งพบว่าประชาชนขาดความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ต่อส่วนร่วมในการลงทุนหรือบริจาคเงิน/ทรัพย์สิน, ออกแรงหรือสละแรง และวัสดุอุปกรณ์และส่วนรวม รองลงมาคือด้านการจัดสรรและรับผลประโยชน์ คะแนนที่ได้คือร้อยละ 50.50 ซึ่งเมื่อพิจารณาพบว่าประชาชนให้ความสำคัญในการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการจัดสรรผลประโยชน์ให้ถูกต้อง น้อยกว่าที่ควร ในส่วนด้านการวางแผน คะแนนที่ได้คือร้อยละ 63.00 พบว่าประชาชนให้ความร่วมมือที่มีต่อส่วนร่วมในการออกเสียงคัดค้านโครงการต่าง ๆ ที่มีผลกระทบในทางลบต่อประชาชนน้อย และสำหรับด้านการ

ติดตาม และประเมินผล คะแนนที่ได้คือร้อยละ 66.50 ซึ่งพบว่าประชาชนที่มีส่วนร่วมในการออกความคิดเห็นและข้อเสนอแนะในการติดตาม ฯ ไม่มากนัก

แสดงค่าสถิติของระดับความพอเพียงของการประยุกต์ใช้คุณธรรมตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของ อปท. ในระดับความเข้าใจ จากผู้ประเมินจำนวน 25 ราย โดยภาพรวมองค์กรเหล่านี้มีระดับการประยุกต์ใช้คุณธรรมในระดับมากที่สุด โดยเฉพาะความซื่อสัตย์สุจริต อีกทั้งค่าสถิติของระดับความพอเพียงของการประยุกต์ใช้คุณธรรมเมื่อพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ก็มีค่าน้อยมาก (3.256) แสดงให้เห็นว่าการให้ข้อมูลการประเมินครั้งนี้มีความเบี่ยงเบนน้อยมาก

ผลจากการวิจัยสรุปได้ว่าระดับการส่งเสริมเพื่อให้ประชาชนมีส่วนร่วมกับ อปท. โดยองค์กรดังกล่าวได้ส่งเสริมให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการทำโครงการตามแผนชุมชนและโครงการนอกแผนพัฒนาชุมชนเพื่อให้ประชาชนมีส่วนร่วมในทุก กิจกรรมของ อปท. ที่มีผลกระทบต่อชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนอันเป็นเป้าหมายหลักของการมีส่วนร่วม จนถึงนำไปปฏิบัติได้จริง ซึ่งการมีส่วนร่วมดังกล่าว จำนวน 4 ระดับ ได้แก่ 1) การมีส่วนร่วมด้านการวางแผน 2) การมีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานและดำเนินการ 3) การมีส่วนร่วมในการจัดสรรและรับผลประโยชน์ และ 4) การมีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผลโครงการต่าง ๆ ในแผนพัฒนาชุมชนและนอกแผนพัฒนาชุมชน ทั้งนี้ผลการวิจัยสามารถประเมินระดับของการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของ อปท. กับชุมชนในการดำเนินกิจกรรม โครงการตามแผนพัฒนาชุมชนและโครงการนอกแผนพัฒนาชุมชน ทั้งนี้การวิจัยพบว่าการส่งเสริมเพื่อให้ประชาชนมีส่วนร่วมกับ อปท. มีความสอดคล้องกับระดับการประยุกต์ใช้คุณธรรมของ อปท. กล่าวคือ อปท. ที่มีการประยุกต์ใช้คุณธรรมตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในระดับมากจะมีระดับการส่งเสริมเพื่อให้ประชาชนมีส่วนร่วมกับ อปท. ในระดับสูงมากและเป็นไปในทิศทางเดียวกันแต่ในทางตรงกันข้าม อปท. ที่มีการประยุกต์ใช้คุณธรรมตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในระดับน้อย ก็จะมีระดับของการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนในระดับน้อยและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน

5.4 แนวทางในการขับเคลื่อนการบริหารจัดการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดเชียงใหม่ ด้านสังคมและวัฒนธรรม ด้วยคุณธรรมตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

จากการวิเคราะห์และประเมินแนวทางในการขับเคลื่อนการบริหารจัดการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดเชียงใหม่ ด้านสังคมและวัฒนธรรม ด้วยคุณธรรมตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง พบว่า บุคลากรทุกฝ่ายที่มีการประยุกต์ใช้คุณธรรมตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ได้แก่ ความซื่อสัตย์สุจริต ความอดทนและขยันหมั่นเพียร และความ

เอื้อเพื่อแผ้วถางในการบริหารจัดการมากที่สุด ก็จะทำให้ระดับความอยู่ดีมีสุขของชุมชนอยู่ในระดับสูง แต่ถ้าหากต้นแบบของการพัฒนาด้านสังคมและวัฒนธรรมของท้องถิ่นมีการประยุกต์ใช้คุณธรรมตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในการบริหารจัดการในระดับต่ำ ก็จะทำให้ความอยู่ดีมีสุขของชุมชนอยู่ในระดับต่ำ

จากการสังเคราะห์องค์ความรู้ของการพัฒนาด้านแบบการพัฒนาทั้งด้านสังคมและวัฒนธรรมของท้องถิ่น จังหวัดเชียงใหม่ โดยการที่นักวิจัยร่วมกับผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านการพัฒนาสังคมและวัฒนธรรม ได้ให้ตัวแทนของต้นแบบการพัฒนาทั้งด้านสังคมและวัฒนธรรม อันประกอบไปด้วยฝ่ายบริหาร ฝ่ายผู้ปฏิบัติงาน และฝ่ายสภา ของ อบต. จาก 5 ตำบล ในเขตพื้นที่ 4 อำเภอ ของจังหวัดเชียงใหม่ ได้พิจารณาและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับผลการประเมินการประยุกต์ใช้คุณธรรมตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินงาน ปรากฏว่า ตัวแทนของต้นแบบการพัฒนาทั้งด้านสังคมและวัฒนธรรมยอมรับผลการประเมิน และเสนอแนะแนวทางในการขับเคลื่อนการประยุกต์ใช้คุณธรรมตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ในการยกระดับการพัฒนาต้นแบบการพัฒนาทั้งด้านสังคมและวัฒนธรรมของท้องถิ่น จังหวัดเชียงใหม่ ดังมีรายละเอียดต่อไปนี้

1) เน้นการเพิ่มระดับการประยุกต์ใช้คุณธรรมตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินงานเพิ่มมากขึ้น กล่าวคือ ต้นแบบของการพัฒนาด้านสังคมและวัฒนธรรมของท้องถิ่น จังหวัดเชียงใหม่ ที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยของผลการประเมินการประยุกต์ใช้คุณธรรมตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในระดับปานกลางจนถึงน้อย ก็จะพยายามปรับปรุงโดยนำเอาคุณธรรมที่ตนเองยังมีการประยุกต์ใช้กับการดำเนินงานในระดับปานกลางเข้ามาใช้เพิ่มมากขึ้น เช่น คุณธรรมด้านความซื่อสัตย์สุจริต ในส่วนของฝ่ายผู้บริหารก็จะต้องเน้นการนำเอาคุณธรรมด้านความซื่อสัตย์สุจริตเข้ามาใช้ในการทำงานเพิ่มมากขึ้น โดยผู้บริหารจะต้องปฏิบัติตามคำมั่นสัญญาที่มอบไว้กับชุมชน แต่ถ้าหากไม่สามารถดำเนินการได้ก็จะต้องชี้แจงเหตุผลให้ชุมชนได้รับทราบ ไม่กระทำการหลีกเลียงหรือเบี่ยงเบนความรับผิดชอบใดๆ เดียวกัน หากผู้บริหารไม่ปฏิบัติตามพันธะสัญญาที่ให้ไว้กับชุมชนโดยเหตุอันมิชอบ ทางชุมชนก็จะต้องลงโทษผู้บริหาร โดยจะไม่มองข้ามหรือละเว้นเนื่องจากความกลัวหรือความเกรงใจ ในส่วนของผู้ปฏิบัติงานผลการประเมินพบว่า ยังมีการประยุกต์ใช้คุณธรรมด้านความอดทนและขยันหมั่นเพียรน้อย ดังนั้นแนวทางในการยกระดับการพัฒนาทำได้โดยผู้บริหารและฝ่ายปฏิบัติงานต้องกำหนดแผนการทำงานให้มีความชัดเจน กำหนดวันและเวลาส่งมอบงานของฝ่ายปฏิบัติงาน ทำการตรวจสอบการทำงานว่าพนักงานคนใดชอบทำงานแบบคั่งค้างก็ต้องมีการกำหนดมาตรการการลงโทษ และปฏิบัติตามมาตรการเพื่อจะทำให้พนักงานมีความเข็ดหลาบและเลิกพฤติกรรมการทำงานแบบคั่งค้างหรือดินพอก

ทางหมู่ให้หมดไป ขณะเดียวกันในส่วนของการลงพื้นที่ในการทำงานร่วมกับชุมชน ทางฝ่ายผู้บริหารก็ควรกำหนดกิจกรรมที่จะให้พนักงานลงพื้นที่เพื่อทำงานร่วมกับชุมชนเพิ่มมากขึ้นและมีการติดตามตรวจสอบการทำงานเป็นระยะ ๆ ขณะเดียวกันทางฝ่ายผู้บริหารของ อปท. กระทำตนเป็นแบบอย่างที่ดีในการเป็นผู้มีความขยันอดทน โดยจะต้องเพิ่มการลงพื้นที่ในการพบปะประชาชนเพิ่มขึ้น เปิดช่องทางให้ชุมชนได้แสดงความคิดเห็น วิพากษ์วิจารณ์การทำงานของ อปท. มากขึ้นโดยผ่านช่องทางอินเทอร์เน็ต การจัดเวทีประชาคม การจัดเสวนา และการประชุม

2) ส่งเสริมการมีภาวะผู้นำของฝ่ายปฏิบัติงาน โดยผู้บริหารและชุมชนต้องส่งเสริมและสนับสนุนการมีภาวะผู้นำของฝ่ายปฏิบัติงาน กล่าวคือ ผู้บริหารจะต้องให้การสนับสนุนที่จะอนุญาตให้ผู้ปฏิบัติงานมีภาวะผู้นำในด้านความขยันหมั่นเพียรและความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ โดยให้ฝ่ายปฏิบัติการสามารถนำเสนอโครงการหรือกิจกรรมที่จะเป็นการฝึกให้ฝ่ายปฏิบัติการได้แสดงความสามารถและขยันหมั่นเพียร ตลอดจนความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ต่อชุมชนและหน่วยงาน

3) การสร้างความรู้และความเข้าใจตลอดจนส่งเสริมให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการนำเอาคุณธรรมตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเข้าไปใช้ในการดำเนินงานเพื่อพัฒนาสังคมและวัฒนธรรมของท้องถิ่นเพิ่มมากขึ้น กล่าวคือ ผู้บริหารและฝ่ายปฏิบัติงาน ตลอดจนฝ่ายสภา อปท. ที่มีจุดอ่อนในการมีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่กับชุมชน ต้องมีการเพิ่มการสร้างความรู้ความเข้าใจให้กับชุมชนถึงความสำคัญของความมั่นคงทางสังคมของชุมชน โดยจะต้องโน้มน้าวให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินโครงการหรือกิจกรรม ที่จะส่งเสริมให้สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข มีการสืบทอดทางวัฒนธรรมและประเพณี โดยพยายามให้คนในชุมชนได้ทำกิจกรรม อันจะเป็นประโยชน์แก่สังคมเพิ่มมากขึ้น มีการกระจายอำนาจโดยเปิดโอกาสให้ชุมชนได้ร่วมติดตามและประเมินผลโครงการทางด้านสังคมและวัฒนธรรมของ อปท. เพิ่มมากขึ้น